

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/209/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207202
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8812207202.4

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpeného: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: R. Q., A. Y. XX/XX, XXX XX M. N. C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, zastúpeného: JUDr. Jozef Kemp, advokát, Nám Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie sumy 686,97 eur s príslušenstvo, t a k t o

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi konania Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 118,52 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefa Kempa a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 686,97 eur s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 34,69 eur od 19. 07. 2008 do 07.03.2012, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 34,69 eur od 19. 08. 2008 do 07.03.2012, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 34,69 eur od 19. 09. 2008 do 07.03.2012, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 34,69 eur od 19. 10. 2008 do 07.03.2012, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 34,69 eur od 19. 11. 2008 do 07.03.2012, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 540,96 eur od 20. 12. 2008 do 07.03.2012, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 5,59 eur od 08. 03. 2012 do zaplatenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 34,69 eur od 08. 03. 2012 do zaplatenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 36,35 eur od 08. 03. 2012 do zaplatenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 34,69 eur od 08. 03. 2012 do zaplatenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 540,96 eur od 08. 03. 2012 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že dňa 16.12.2011 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok žalobcu uvedených v prílohe zmluvy, vrátane pohľadávky voči žalovanému. Žalovaný ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZEK“) zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu (ako podnikom v zmysle § 4 ods. 8 ZEK) žalovanému (ako účastníkovi v zmysle § 5 ods. 7 ZEK). Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Žalobca vystavil žalovanému faktúry a to faktúru č. 5891066382, splatnú dňa 18.08.2008, vo výške 34,69 eur, faktúru č. 4889939659, splatnú dňa 18.07.2008 vo výške 34,69 eur, faktúru č. 8893313432, splatnú dňa 18.10.2008, vo výške 34,69 eur, faktúru č. 8894431681, splatnú dňa 18.11.2008, vo výške 34,69 eur,

faktúru č. 2892188279, splatnú dňa 18.09.2008, vo výške 36,35 eur a faktúru č. 2895550873, splatnú dňa 19.12.2008, vo výške 540,96 eur. Celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky bola 716,07 eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky uhradil dňa 07.03.2012 sumu 29,10 eur. Aktuálna dlžná suma je tak vo výške 686,97 eur. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaný vo vzťahu k žalobcovi dostal v zmysle ust. 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka do omeškania a žalobca má teda nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania až do jej zaplatenia.

Žalovaný vzniesol námietku premlčania.

Vedľajší účastník ktorý vstúpil do konania na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania a žiadal návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, faktúrami č. 2892188279, 2895550873, 4889939659, 5891066382, 8893313432, 8894431681, oznámením vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, písomným podaním vedľajšieho účastníka zo dňa 28.06.2013, písomným podaním žalobcu zo dňa 26. 09. 2013, vyjadrením žalobcu k vstupu vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 26. 09. 2013, výsluchom žalovaného a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci stav:

Faktúrou č. 28921880279 zo dňa 04. 09. 2008 pôvodný veriteľ žalovanému za obdobie od 01. 08. 2009 do 31. 08. 2008 vyfaktoval za 4G Internet Turbo 2 Plus, zmluvnú pokutu za nedodržanie doby splatnosti, PC Secure 36 mesiacov zľ., PC secure a ostatné poplatky sumu 1.095,00 Sk (36,35 eur). Faktúra bola splatná dňa 18.09.2008.

Faktúrou č. 2895550873 zo dňa 05. 12. 2008 pôvodný veriteľ žalovanému za obdobie od 01. 11. 2008 do 30. 11. 2008 vyfaktoval za 11/08 Zml. Pok. 4G Internet Turbo 2 Plus, 11/08 Zml. Pok. PC za korunu s LCD a 11/08 Zml. Pok. Vianoce PC 07 DSL Ethernet Modem sumu 16.297,00 Sk (540,96 Sk). Faktúra bola splatná dňa 19.12.2008.

Faktúrou č. 4889939659 zo dňa 04. 07. 2008 pôvodný veriteľ žalovanému za obdobie od 01. 06. 2008 do 30. 06. 2008 vyfaktoval za 4G Internet Turbo 2 Plus, PC Secure 36 mesiacov zľ. a PC secure sumu 1.045,00 Sk (34,69 eur). Faktúra bola splatná dňa 08.08.2008.

Faktúrou č. 5891066382 zo dňa 04. 08. 2008 pôvodný veriteľ žalovanému za obdobie od 01. 07. 2008 do 31. 07. 2008 vyfaktoval za 4G Internet Turbo 2 Plus, PC Secure 36 mesiacov zľ. a PC secure sumu 1.045,00 Sk (34,69 eur). Faktúra bola splatná dňa 18.08.2008.

Faktúrou č. 8893313432 zo dňa 04. 10. 2008 pôvodný veriteľ žalovanému za obdobie od 01. 09. 2008 do 30. 09. 2008 vyfaktoval za 4G Internet Turbo 2 Plus, PC Secure 36 mesiacov zľ., PC secure sumu 1.045,00 Sk (34,69 eur). Faktúra bola splatná dňa 18.10.2008.

Faktúrou č. 8894431681 zo dňa 04. 11. 2008 pôvodný veriteľ žalovanému za obdobie od 01. 10. 2008 do 31. 10. 2008 vyfaktoval za 4G Internet Turbo 2 Plus, PC Secure 36 mesiacov zľ., PC secure sumu 1.045,00 Sk (34,69 eur). Faktúra bola splatná dňa 18.11.2008.

Písomným podaním zo dňa 30.04.2013 Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, zastúpené JUDr. Jozefom Kempom, advokát, Nám Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob oznámilo vstup do konania na strane žalovaného.

V písomnom podaní zo dňa 28.06.2013 vedľajší účastník uviedol, že vzhľadom na to, že žalobca vymáha v predmetnom konaní na súde svoje právo na zaplatenie pohľadávky 686,97 eur s prísl. po uplynutí trojročnej premlčacej doby a nakoľko prvý raz mohol navrhovateľ vykonať svoje právo a vymáhať jednotlivé žalované sumy v dňoch 19.07.2008, 19.08.2008, 19.09.2008, 19.10.2008, 19.11.2008 a 19.12.2008 pričom žalobu na súd podal až 18.07.2012 teda po uplynutí premlčacej doby. Na základe vyššie uvedeného vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania.

Podaním zo dňa 26.09.2013 žalobca zobral žalobu späť v časti sumy vo výške 220,89 eur. Uznesením č.k. 5C/209/2012-29a súd pripustil zmenu žalobného návrhu a v prevyšujúcej časti súd konanie zastavil.

Žalovaný na pojednávaní dňa 02.04.2014 uviedol, že sa stotožňuje so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, jeho vstup nenamieta a vznáša námietku premlčania tak ako to uviedol vedľajší účastník.

Podľa § 489 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených, môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv. Na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v rozhodnom období (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnenne zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nedbanlivosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovvej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená podľa ust. § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z. z. zmluva o pripojení s tým, že časť jej obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky. Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému jednotlivými faktúrami sumu 686,97 eur. Žalobca podaním zo dňa 26.09.2013 žiadal konanie v časti sumy 220,89 eur zastaviť.

Uznesením zo dňa 30.10.2013 č. k. 5C/209/2012-29a bolo o podanom návrhu rozhodnuté, a to tak, že súd pripustil zmenu žalobného návrhu tak, že uložil povinnosť žalovanému, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi na účet č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 1179340101 sumu vo výške 495,18 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% zo sumy vo výške 34,69 eur, za obdobie odo dňa 19.7.2008 do dňa 7.3.2012, 8,5% zo sumy vo výške 34,69 eur, za obdobie odo dňa 19.8.2008 do dňa 7.3.2012, 8,5% zo sumy vo výške 36,35 eur, za obdobie odo dňa 19.9.2008 do dňa 7.3.2012, 8,5% zo sumy vo výške 5,73 eur, za obdobie odo dňa 8.3.2012 do dňa 19.3.2013, 8,5% zo sumy vo výške 34,69 eur, za obdobie odo dňa 19.10.2008 do dňa 19.3.2013, 8,5% zo sumy vo výške 0,42 eur, za obdobie odo dňa 20.03.2013 do dňa 16.5.2013, 6,5% zo sumy vo výške 34,69 eur, za obdobie odo dňa 19.11.2008

do dňa 16.5.2013, 6,5% zo sumy vo výške 4,22 eur, za obdobie odo dňa 17.5.2013 do dňa 14.6.2013, 5,0% zo sumy vo výške 540,96 eur, za obdobie odo dňa 20.12.2008 do dňa 14.6.2013, 5,0% zo sumy vo výške 495,18 eur, za obdobie odo dňa 15.06.2013 do zaplataenia, a súdny poplatok vo výške 29,50 eur a nahradil právnomu zástupcovi žalobcu advokátskej kancelárii SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. na účet č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 1179340101, trovy právneho zastúpenia vo výške 97,99 eur alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením. V prevyšujúcej časti súd konanie zastavil.

Predmetný právny vzťah súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu.

Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré

zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 1. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky aj do Občianskeho zákonníka.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Súd pri svojom rozhodovaní prihliadal aj k ostatným zmluvným podmienkam, k povahe služby, k okolnostiam zmluvy. Súd bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že žalovaný sa zaviazal, že po dobu 12 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jeho záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre žalovaného zo zmlúv a predmetného dodatku. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti.

V danej právnej veci si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, na ktorú mu v zmysle zmluvných podmienok vznikol nárok, nakoľko žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb. Zmluvná pokuta dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení ho zaväzovala k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 12 mesiacov a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované žalobcom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom aj v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere žalobca nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné.

Súd ďalej poukazuje na to, že dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby žalovaný len uskutočnila nejaký úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, teda bez ohľadu na to, či by k ukončeniu platnosti aj došlo. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre žalovaného zo zmluvy, všeobecných podmienok a dodatku vyplývajúcich povinností.

Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že žalobca ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinností.

K ďalším skutočnostiam uvádzaným žalobcom k primeranosti zmluvnej pokuty s odkazom na § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. súd poznamenáva, že uvedené ustanovenie pojednáva o spotrebiteľských zmluvách, predmetom ktorých je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, čo v danej veci nie je splnené, nakoľko predmetom zmluvy medzi predchodcom žalobcu a žalovaným bolo poskytnutie dojednaných telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách a poskytnutie účastníckeho mesačného programu. Taktiež má súd za to, že tvrdenie žalobcu, že v prípade nepriznania nároku na zaplatenie celej zmluvnej pokuty má nárok na náhradu škody vo výške dotácie - zľavy na mesačný program, samo osebe takéto právo nezakladá, keďže zákon v prípade vzniku zodpovednosti za škodu presne vymedzuje podmienky takéhoto zodpovednostného vzťahu a nestačí len konštatovanie o vzniku škody vo výške sumy dotácie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade so zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že dojednaná zmluvná pokuta, tak ako bolo vyššie uvedené, je neprimeraná, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, teda je neprijateľná a v rozpore s dobrými mravmi a preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Súd poukazuje, že takéto stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Krajský súd v Prešove a to vo veciach vedených pod sp. zn. 2Co/137/2010, 18Co/136/2010, 17Co/184/2011, kde v závere rozhodnutia vyslovil, že takto dojednaná zmluvná pokuta ako zmluvná podmienka je neprijateľná.

Vedľajší účastník na strane žalovaného v podaní zo dňa 28.06.2013 uviedol, že vznáša námietku premlčania nakoľko žalobca vymáha v predmetnom konaní na súde svoje právo na zaplatenie pohľadávky 686,97 eur s prísl. po uplynutí trojročnej premlčacej doby a nakoľko prvý raz mohol navrhovateľ vykonať svoje právo a vymáhať jednotlivé žalované sumy v dňoch 19.07.2008, 19.08.2008, 19.09.2008, 19.10.2008, 19.11.2008 a 19.12.2008 pričom žalobu na súd podal až 18.07.2012 teda po uplynutí premlčacej doby. Taktiež žalovaný na pojednávaní dňa 02.04.2014 vzniesol námietku premlčania voči predmetnej pohľadávke.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby nebolo po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že posledná faktúra bola splatná dňa 19.12.2008. Trojročná premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné na daný právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aplikovať, by tak uplynula dňa 19.12.2011.

Keďže v danej veci začala plynúť premlčacia doba od 19.12.2008, ktorá uplynula dňa 19.12.2011, no navrhovateľ podal žalobu na tunajšom súde až dňa 18.07.2012, teda až po uplynutí zákonnej trojročnej premlčacej doby v zmysle Občianskeho zákonníka, pričom odporcovia vzniesli námietku premlčania a súd tento ich úkon, tak ako je uvedené vyššie, považoval za účinné dovolanie sa premlčania, na základe tejto skutočnosti súd nemohol navrhovateľovi toto premlčané právo priznať, preto súdu žalobu v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v

takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto má v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku právo na plnú náhradu trov konania. Žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, preto mu súd ani ich náhradu nepriznal.

Na strane žalovaného, ktorý bol vo veci v celom rozsahu úspešný vystupuje vedľajší účastník, ktorý ma taktiež vzhľadom na výsledok konania právo na náhradu trov konania. Trovy konania u vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia, ktoré boli vyčíslené podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“) a odmeny za 2 úkony právnej služby po 51,40 eur (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd vo veci samej) a režijný paušál 2 x 7,81 eur, spolu vo výške 118,52 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.